

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 11. julija 2019*

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini – Zamrznitev sredstev – Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu – Dolžnost Sveta, da preveri, ali sta bili ob sprejetju odločbe organa tretje države spoštovani pravica do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva“

V zadevi T-274/18,

Oleksandr Viktorovych Klymenko, stanujoč v Moskvi (Rusija), ki ga zastopa M. Phelippeau, odvetnik
tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata A. Vitro in P. Mahnič, agenta,

tožena stranka,

katere predmet je predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2018/333 z dne 5. marca 2018 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2018, L 63, str. 48) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2018/326 z dne 5. marca 2018 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2018, L 63, str. 5), v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere se uporabljajo ti omejevalni ukrepi,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi G. Berardis (poročevalec), predsednik, D. Spielmann in Z. Csehi, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Obravnavani primer spada v okvir omejevalnih ukrepov, sprejetih proti nekaterim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini po zatrtju demonstracij na Trgu neodvisnosti v Kijevu (Ukrajina) februarja 2014.
- 2 Tožeča stranka, Oleksandr Viktorovych Klymenko, je opravljala funkcijo ministra Ukrajine za prihodke in dajatve.
- 3 Svet Evropske unije je 5. marca 2014 sprejel Sklep 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 26). Svet je istega dne sprejel Uredbo (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2014, L 66, str. 1).
- 4 V uvodnih izjavah 1 in 2 Sklepa 2014/119 je navedeno:
 - „(1) Svet je 20. februarja 2014 najodločneje obsodil vsakršno uporabo nasilja v Ukrajini. Pozval je k takojšnji ustavitvi nasilja v Ukrajini ter doslednemu spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Ukrajinsko vlado je pozval, naj se v celoti vzdrži vsakršnih ukrepov, voditelje opozicije pa, naj se oddaljijo od vseh, ki se zatekajo k skrajnim dejanjem, vključno z nasiljem.
 - (2) Svet je 3. marca 2014 sklenil, da se omejevalni ukrepi osredotočijo na zamrznitev in povrnitev sredstev od oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, z namenom ureditve [utrditve] in podpore pravni državi in spoštovanju človekovih pravic v Ukrajini.“
- 5 Člen 1(1) in (2) Sklepa 2014/119 določa:
 - „1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.
 2. Fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom s seznama v Prilogi se ne dajo neposredno ali posredno na razpolago ali v njihovo korist nobena sredstva ali gospodarski viri.“
- 6 Podrobna pravila glede te zamrznitve sredstev so določena v členu 1, od (3) do (6), Sklepa 2014/119.
- 7 Uredba št. 208/2014 v skladu s Sklepom 2014/119 določa zadevne omejevalne ukrepe in opredeljuje podrobna pravila za navedene omejevalne ukrepe, ki so v bistvu enaka tistim v navedenem sklepu.
- 8 Imena oseb iz Sklepa 2014/119 in Uredbe št. 208/2014 so navedena na seznamu v Prilogi k navedenemu sklepu in v Prilogi I k navedeni uredbi (v nadaljevanju: seznam) skupaj z, med drugim, obrazložitvijo njihove uvrstitve. Imena tožeče stranke sprva ni bilo na tem seznamu.
- 9 Sklep 2014/119 in Uredba št. 208/2014 sta bila spremenjena z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Sklepa 2014/119 (UL 2014, L 111, str. 91) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2014, L 111, str. 33) (v nadaljevanju skupaj: akta iz aprila 2014).

10 Z aktoma iz aprila 2014 je bilo ime tožeče stranke dodano na zadevni seznam s podatki o identiteti „nekdanji minister za prihodke in dajatve“ ter naslednjo obrazložitvijo:

„Oseba, zoper katero v Ukrajini teče preiskava zaradi sodelovanja pri zločinih v zvezi s poneverbo ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitega prenosa teh sredstev izven Ukrajine.“

11 Tožeča stranka je 30. junija 2014 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo, vpisano pod številko T-494/14, s katero je med drugim predlagala razglasitev ničnosti aktov iz aprila 2014 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

12 Svet je 29. januarja 2015 sprejel Sklep (SZVP) 2015/143 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 24, str. 16) in Uredbo (EU) 2015/138 o spremembi Uredbe št. 208/2014 (UL 2015, L 24, str. 1).

13 V Sklepu 2015/143 so bila z veljavnostjo od 31. januarja 2015 natančneje določena merila za uvrstitev oseb, na katere se zamrznitev sredstev nanaša, na seznam. Natančneje, člen 1(1) Sklepa 2014/119 je bil nadomeščen s tem besedilom:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.

Za namene tega sklepa osebe, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, vključujejo osebe, proti katerim ukrajinske oblasti vodijo preiskavo:

- (a) glede odtujitve ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja ali vpletenosti v to odtujitev ali
- (b) glede zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zanj ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja, ali vpletenost v to zlorabo.“

14 Z Uredbo 2015/138 je bila v skladu s Sklepom 2015/143 spremenjena Uredba št. 208/2014.

15 Svet je 5. marca 2015 sprejel Sklep (SZVP) 2015/364 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2015, L 62, str. 25) in Izvedbeno uredbo (EU) 2015/357 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2015, L 62, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: akta iz marca 2015). S Sklepom 2015/364 je bil na eni strani nadomeščen člen 5 Sklepa 2014/119 s podaljšanjem uporabe omejevalnih ukrepov, ki so se nanašali na tožečo stranko, do 6. marca 2016, na drugi strani pa je bila spremenjena Priloga k zadnjenavedenemu sklepu. Z Izvedbeno uredbo 2015/357 je bila zato spremenjena Priloga I k Uredbi št. 208/2014.

16 Z aktoma iz marca 2015 je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu skupaj s podatki o identiteti „nekdanji minister za prihodke in dajatve“ in to novo obrazložitvijo:

„Oseba, zoper katero ukrajinski organi vodijo kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja ter zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zase ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja.“

17 Tožeča stranka je 15. maja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, vpisano pod št. T-245/15, zaradi razglasitve ničnosti aktov iz marca 2015 v delu, v katerem se nanašata nanjo.

18 Svet je 4. marca 2016 sprejel Sklep (SZVP) 2016/318 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2016, L 60, str. 76) in Izvedbeno uredbo (EU) 2016/311 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2016, L 60, str. 1) (v nadaljevanju: skupaj akta iz marca 2016).

- 19 Z aktoma iz marca 2016 je bila uporaba omejevalnih ukrepov, med drugim v zvezi s tožečo stranko, podaljšana do 6. marca 2017, ne da bi bila obrazložitev njene uvrstitve na seznam spremenjena v primerjavi z aktoma iz marca 2015.
- 20 Tožeča stranka je z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 28. aprila 2016, v skladu s členom 86 Poslovnika Splošnega sodišča prilagodila tožbo v zadevi T-245/15, tako da je zahtevala tudi razglasitev ničnosti aktov iz marca 2016 v delu, v katerem se nanašata nanjo.
- 21 Splošno sodišče je s sklepom z dne 10. junija 2016, Klymenko/Svet (T-494/14, EU:T:2016:360), sprejetim na podlagi člena 132 Poslovnika, ugodilo tožbama iz točke 11 zgoraj, ker je ugotovilo, da sta očitno utemeljeni, in zato za nična razglasilo akta iz aprila 2014 v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.
- 22 Svet je 3. marca 2017 sprejel Sklep (SZVP) 2017/381 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2017, L 58, str. 34) in Izvedbeno uredbo (EU) 2017/374 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2017, L 58, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: akta iz marca 2017).
- 23 Z aktoma iz marca 2017 je bila uporaba omejevalnih ukrepov podaljšana, med drugim v zvezi s tožečo stranko, do 6. marca 2018, ne da bi bila obrazložitev njene uvrstitve na seznam spremenjena v primerjavi z akti iz marca 2015 in marca 2016.
- 24 Tožeča stranka je z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 27. marca 2017, znova spremenila tožbo v zadevi T-245/15, tako da je predlagala tudi razglasitev ničnosti aktov iz marca 2017 v delu, v katerem se nanašata nanjo.
- 25 Splošno sodišče je s sodbo z dne 8. novembra 2017, Klymenko/Svet (T-245/15, neobjavljena, v postopku pritožbe, EU:T:2017:792), zavrnilo vse predloge tožeče stranke iz točk 17, 20 in 24 zgoraj.
- 26 Svet in tožeča stranka sta si med decembrom 2017 in februarjem 2018 izmenjala več dopisov glede morebitnega podaljšanja zadevnih omejevalnih ukrepov v zvezi s tožečo stranko. Natančneje, Svet je tožeči stranki posredoval več dopisov urada državnega tožilca Ukrajine (v nadaljnjem besedilu: UDT) v zvezi s kazenskim postopkom zoper njo, ki je bil podlaga za navedeno podaljšanje.
- 27 Svet je 5. marca 2018 sprejel Sklep (SZVP) 2018/333 o spremembi Sklepa 2014/119 (UL 2018, L 63, str. 48) in Izvedbeno uredbo (EU) 2018/326 o izvajanju Uredbe št. 208/2014 (UL 2018, L 63, str. 5) (v nadaljevanju skupaj: izpodbijana akta).
- 28 Z izpodbijanima aktoma je bila uporaba omejevalnih ukrepov podaljšana, med drugim glede tožeče stranke, do 6. marca 2019, ne da bi bila obrazložitev njene uvrstitve na seznam spremenjena v primerjavi z akti iz marca 2015, marca 2016 in marca 2017.
- 29 Svet je tožečo stranko z dopisom z dne 8. marca 2018 obvestil o ohranitvi omejevalnih ukrepov proti njej. Odgovoril je na pripombe tožeče stranke iz prejšnjih dopisov in ji posredoval izpodbijana akta. Navedel je tudi rok, v katerem mu je bilo treba predložiti pripombe pred sprejetjem odločitve v zvezi z morebitno ohranitvijo imena tožeče stranke na seznamu.

Postopek in predlogi strank

- 30 Tožeča stranka je 30. aprila 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo, s katero predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov.
- 31 Pisni del postopka je bil zaključen 19. septembra 2018, saj tožeča stranka v roku ni predložila replike.

- 32 Sodišče je s sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), razveljavilo sodbo z dne 7. julija 2017, Azarov/Svet (T-215/15, EU:T:2017:479), in akta iz marca 2015 v delu, v katerem sta se nanašala na tožečo stranko v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba.
- 33 Splošno sodišče (šesti senat) je zaradi potencialnega vpliva rešitve, ki jo je Sodišče sprejelo v sodbi z dne 19. decembra 2018 v zadevi Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), na obravnavano zadevo v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika sklenilo, da stranki s pisnim vprašanjem pozove, naj pisno navedeta, kakšne naj bi bile po njenem mnenju posledice navedene sodbe za obravnavano zadevo. Stranki sta se na ta ukrep odzvali v predpisanem roku.
- 34 V skladu s členom 106(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče, če stranke v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka ne podajo predloga, naj se opravi obravnava, odloči, da bo o tožbi odločilo brez ustnega dela postopka. V tem primeru Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin v spisih o zadevi dovolj poučeno in je, ker ni bilo takega predloga, sklenilo, da odloči brez ustnega dela postopka.
- 35 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:
- izpodbijana akta razglasi za nična v delu, v katerem se nanašata nanjo;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 36 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- zavrne tožbo;
 - tožeci stranki naloži plačilo stroškov;
 - podredno, če bi bilo treba izpodbijana akta razglasiti za nična v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, odredi ohranitev učinkov Sklepa 2018/333, dokler ne začne učinkovati razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe 2018/326.

Pravo

- 37 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v bistvu navaja pet tožbenih razlogov, od katerih se prvi nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi na kršitev pravice do izjave in učinkovitega pravnega sredstva, tretji na pomanjkanje pravne podlage, četrti na napačno ugotovljeno dejansko stanje in peti na kršitev lastninske pravice. Tožeča stranka v odgovoru na vprašanje iz točke 33 navaja, da je treba v obravnavani zadevi zaradi načel, ki izhajajo iz sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), izpodbijana akta razglasiti za nična.
- 38 Svet pa v odgovoru na tožbo izpodbija utemeljenost tožbenih razlogov tožeče stranke iz točke 37 zgoraj. V odgovoru na vprašanje iz točke 33 navaja, da sodba z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), ne vpliva na obravnavano zadevo, ker naj tožeča stranka v tožbi ne bi uveljavljala takega tožbenega razloga, kakršnemu je Sodišče ugodilo v navedeni sodbi, tak tožbeni razlog pa naj tudi ne bi bil del javnega reda. Podredno Svet navaja, da je ta tožbeni razlog v obravnavani zadevi v vsakem primeru neutemeljen.
- 39 Uvodoma je treba torej spomniti na načela, ki izhajajo zlasti iz sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), ki lahko ključno vplivajo na obravnavano zadevo.

Uvodne ugotovitve

- 40 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morata sodišči Unije pri nadzoru omejevalnih ukrepov zagotoviti načeloma celovit nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije glede na temeljne pravice, ki so del pravnega reda Unije in med katere spadata med drugim pravica do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva (glej sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točki 20 in 21 ter navedena sodna praksa).
- 41 Zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, zagotovljenega s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, se zahteva, da se pri nadzoru zakonitosti razlogov, na katerih temelji odločitev o uvrstitvi imena osebe na seznam oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, ali o ohranitvi te osebe na njem, sodišče Unije prepriča, da ta odločitev, ki je za zadevno osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvi in na katerih navedena odločitev temelji, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da je sam po sebi dovolj za utemeljitev navedenih aktov – utemeljeni (glej sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 22 ter navedena sodna praksa).
- 42 Sprejetje in ohranitev omejevalnih ukrepov, kakršni so tisti iz Sklepa 2014/119 in Uredbe št. 208/2014, kakor sta bila spremenjena, zoper osebo, za katero je bilo ugotovljeno, da je odgovorna za odtujitev javnih sredstev, ki pripadajo tretji državi, v bistvu temeljita na odločbi organa te države, ki je v zvezi s tem pristojen za uvedbo in izvedbo postopka kazenske preiskave zoper to osebo glede kaznivega dejanja odtujitve javnih sredstev (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 25).
- 43 Čeprav torej Svet na podlagi merila za uvrstitev na seznam, kot je navedeno v odstavku 13 zgoraj, lahko opre omejevalne ukrepe na odločbo tretje države, pa obveznost te institucije, da spoštuje pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva, pomeni, da se mora prepričati, da organi tretje države, ki so sprejeli to odločbo, spoštujejo navedeni pravici (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točke 26, 27 in 35).
- 44 Sodišče v zvezi s tem navaja, da je namen zahteve, da mora Svet preveriti, ali so bile ob sprejetju odločb tretjih držav, na katere opira uvrstitev osebe ali subjekta na seznam oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, te pravice spoštovane, zagotoviti, da taka uvrstitev temelji na dovolj trdni dejanski podlagi, in s tem varovati zadevne osebe ali subjekte. Svet zato lahko šteje, da odločitev za sprejetje ali ohranitev takih ukrepov temelji na dovolj trdni dejanski podlagi, šele potem, ko sam preveri, da sta bili pravica do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva pri sprejetju odločbe zadevne tretje države, s katero namerava utemeljiti sprejetje omejevalnih ukrepov, spoštovani (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točki 28 in 34 ter navedena sodna praksa).
- 45 Poleg tega, čeprav je res, da okoliščina, da je tretja država ena od držav, ki so pristopile h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisani 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), zahteva, da ESČP opravi nadzor nad temeljnimi pravicami, ki jih zagotavlja EKČP in ki so v skladu s členom 6(3) PEU del prava Unije kot splošna načela, pa ta okoliščina ne odpravi potrebe po preverjanju, navedene v točki 44 zgoraj (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 36).
- 46 Sodišče meni tudi, da mora Svet v obrazložitvi odločitve o sprejetju ali ohranitvi omejevalnih ukrepov proti osebi ali subjektu vsaj na kratko navesti razloge, iz katerih meni, da je bila odločba tretje države, na katero se namerava opreti, sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva. Zato mora Svet, da izpolni svojo obveznost obrazložitve, v odločitvi o naložitvi

omejevalnih ukrepov izkazati, da je preveril, da so bile ob sprejetju odločbe tretje države, na katero opira navedene ukrepe, te pravice spoštovane (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točki 29 in 30 ter navedena sodna praksa).

- 47 Nazadnje, Svet se mora, kadar se pri sprejetju ali ohranitvi omejevalnih ukrepov, kakršni so ti v obravnavani zadevi, opre na odločbo tretje države o uvedbi in izvedbi kazenskega postopka proti zadevni osebi zaradi odtujitve javnih sredstev ali premoženja, na eni strani prepričati, da so organi te tretje države ob sprejetju navedene odločbe spoštovali pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva osebe, zoper katero se vodi zadevni kazenski postopek, na drugi strani pa v odločitvi o uvedbi omejevalnih ukrepov navesti razloge, zaradi katerih meni, da so bile ob sprejetju te odločbe tretje države te pravice spoštovane.
- 48 V obravnavani zadevi tožeča stranka v svojem odgovoru na vprašanje iz točke 33 trdi, da Svet enako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), v izpodbijanih aktih ni navedel ničesar, kar bi kazalo na to, da je preveril, ali so ukrajinski pravosodni organi v okviru postopka zoper njo spoštovali pravico do obrambe in pravico do sodnega varstva. Splošno sodišče naj se torej ne bi moglo prepričati o zakonitosti izpodbijanih aktov, ki bi ju bilo treba zato razglasiti za nična. Tožeča stranka dodaja, da izpodbijana akta ne vsebujeta nobenih, niti povzetih razlogov, zaradi katerih Svet meni, da so bile ob sprejetju teh dveh aktov spoštovane zgoraj navedene pravice. Ta utemeljitev naj bi podkrepila prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve.
- 49 Nasprotno pa Svet meni, da sodba z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), ne vpliva na obravnavano zadevo, ker tožeča stranka v tožbi ni uveljavljala tožbenega razloga, da je kršil obveznost, po kateri mora preveriti, ali sta bili ob sprejetju odločbe organa tretje države o uvedbi in izvedbi kazenskega postopka v zvezi s kaznivim dejanjem odtujitve državnih sredstev spoštovani pravica do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva. Svet meni, da ta tožbeni razlog ne spada v javni red in ga zato Splošno sodišče ne more obravnavati po uradni dolžnosti. Svet navaja tudi, da je tožeča stranka sicer omenila kršitev člena 6 EKČP ter kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva, vendar glede postopka Sveta o podaljšanju omejevalnih ukrepov v zvezi z njo in ne glede tega, da Svet ni preveril pravic, ki jih je tožeča stranka imela v Ukrajini.
- 50 V teh okoliščinah se je treba opredeliti do ugovora nedopustnosti, ki ga je Svet v bistvu navedel v zvezi z zatrjevanjem tožeče stranke iz njenega odgovora na vprašanje iz točke 33 zgoraj.

Ugovor Sveta o nedopustnosti

- 51 Svet v ugovoru nedopustnosti v bistvu trdi, da tožeča stranka s tem, ko se opira na sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), navaja nov tožbeni razlog v nasprotju s pogoji v zvezi s tem iz člena 84 Poslovnika, ta tožbeni razlog pa tudi ne spada v javni red.
- 52 Člen 84 Poslovnika določa:

„1. Navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

2. Po potrebi se novi razlogi navedejo med drugo izmenjavo vlog in se kot taki opredelijo. Če se za pravne in dejanske okoliščine, ki upravičujejo navajanje novih razlogov, izve po drugi izmenjavi vlog ali po odločitvi, da se ta izmenjava vlog ne dovoli, zadevna glavna stranka navede nove razloge, takoj ko za te okoliščine izve [...]“.

- 53 V zvezi s tem je treba na prvem mestu ugotoviti, da je treba pri uveljavljanju novega tožbenega razloga spoštovati pogoje iz člena 84 Poslovnika. Vendar se ti pogoji ne uporabljajo, kadar tožbeni razlog, ki je lahko opredeljen kot nov, spada v javni red (glej v tem smislu sodbi z dne 15. septembra 2016, La Ferla/Komisija in ECHA, T-392/13, EU:T:2016:478, točka 65, ter z dne 20. julija 2017, Badica in Kardiam/Svet, T-619/15, EU:T:2017:532, točke 40 do 43).
- 54 V skladu z ustaljeno sodno prakso lahko stranke razlog javnega reda v okviru tožbe za razglasitev ničnosti uveljavljajo v kateri koli fazi postopka, ker sodišče lahko in celo mora na tak razlog paziti po uradni dolžnosti (sodbi z dne 8. julija 2004, Mannesmannröhren-Werke/Komisija, T-44/00, EU:T:2004:218, točka 210, in z dne 14. aprila 2015, Ayadi/Komisija T-527/09 RENV, neobjavljena, EU:T:2015:205, točka 44; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 20. februarja 1997, Komisija/Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73, točke od 23 do 25, in z dne 3. maja 2018, Malta/Komisija, T-653/16, EU:T:2018:241, točki 47 in 48). V skladu z isto sodno prakso je tožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoje ali nezadostnost obrazložitve akta Unije, razlog javnega reda.
- 55 Vendar je Sodišče v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031) - potem ko je menilo, da je treba razveljaviti sodbo z dne 7. julija 2017, Azarov/Svet (T-215/15, EU:T:2017:479) - ocenilo, da stanje postopka omogoča odločitve o zadevi, in sporna akta razglasilo za nična. Pri tem je poudarilo, da iz obrazložitve teh nikakor ni razvidno, da bi Svet preveril, ali so ukrajinski pravosodni organi spoštovali pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva zadevne osebe, ter se sklicevalo na razloge, ki jih je navedlo v točkah od 25 do 30 ter od 34 do 42 svoje sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točke 43 do 46).
- 56 Natančneje, v točki 30 sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), je pojasnjeno, da „mora Svet, da bi izpolnil svojo obveznost obrazložitve, v sklepu o naložitvi omejevalnih ukrepov izkazati, da je preveril, da je bila odločba tretje države, na katero opira te ukrepe, sprejeta ob spoštovanju [pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva]“.
- 57 Poleg tega je v točki 30 sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), navedena točka 37 sodbe z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), v kateri je Sodišče jasno ugotovilo, da „na podlagi obrazložitve [izpodbijanih] uredb torej ni mogoče ugotoviti, ali je Svet izpolnil svojo obveznost preveritve v zvezi s tem“, nato pa v točki 38 zadnjenavedene sklenilo, da je Splošno sodišče pravilno štelo, da zadevni akti „niso bili zadostno obrazloženi“.
- 58 Iz navedenega je razvidno, da je Sodišče v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), ugotovilo, da v izpodbijanih aktih ni bil zadostno obrazložen način, na katerega je Svet preveril, ali so ukrajinski organi spoštovali pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva v okviru kazenskega postopka za nezakonito odtujitev javnih sredstev, ki je bil podlaga za omejevalne ukrepe, ki jih je Svet sprejel in ohranjal v zvezi s tožečo stranko v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba.
- 59 Res je, da odločitve Sodišča v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), da k vprašanju, ali so ukrajinski organi spoštovali zadevne pravice, pristopi z vidika tega, ali je Svet spoštoval obveznost obrazložitve, ne ustreza trditvam tožeče stranke iz zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 7. julija 2017, Azarov/Svet (T-215/15, EU:T:2017:479), ki so se nanašale na obveznost Sveta, da preveri, ali je raven varstva temeljnih pravic v Ukrajini enakovredna tisti v Uniji. Te trditve se namreč niso nanašale na tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve, ampak na razlog v zvezi s tem, da je Svet storil očitno napako pri presoji, kot je razvidno iz točke 166 navedene sodbe, pa tudi točke 41 sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

- 60 Na podlagi elementov iz točk od 55 do 58 zgoraj pa je očitno, da se je Sodišče v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), osredotočilo na obveznost obrazložitve.
- 61 Ker je torej Sodišče v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), sporne akte razglasilo za nične na podlagi tožbenega razloga javnega reda, je treba zavrniti ugovor nedopustnosti Sveta, povzet v točki 49 zgoraj.
- 62 Na drugem mestu je treba vsekakor spomniti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da čeprav je navajanje novih tožbenih razlogov med postopkom načeloma prepovedano, je treba tožbeni razlog ali trditve, ki je neposredna ali posredna ponovitev tožbenega razloga, ki je bil že naveden v začetni vlogi in ki je s tem tožbenim razlogom tesno povezan, razglasiti za dopusten (glej v tem smislu sodbi z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točka 46, in z dne 26. februarja 2016, Bodson in drugi/EIB, T-240/14 P, EU:T:2016:104, točka 30).
- 63 V obravnavani zadevi je tožeča stranka v točkah 83 in 84 tožbe v bistvu trdila, da je kazenski postopek, na katerega se je Svet oprl pri ohranitvi omejevalnih ukrepov proti njej, do tedaj trajal že štiri leta, ne da bi UDT omenjalo kakršen koli rezultat, in da ta statična situacija kaže na to, da so ukrajinske oblasti želele ohraniti pritisk nanjo in so še naprej zatrjevale obstoj tega postopka zaradi zamrznitve sredstev na podlagi navedenih ukrepov. Po mnenju tožeče stranke je zato zgoraj navedeni postopek v nasprotju s členom 6 EKČP, zaradi česar bi moral Svet podvomiti o utemeljenosti zatrjevanega pregona.
- 64 Ugotoviti je treba, da so trditve tožeče stranke iz odgovora na vprašanje iz točke 33 zgoraj in povzete v točki 48 zgoraj tesno povezane s tistimi točkami tožbe, ki so navedene v točki 63 zgoraj. Zato ne glede na to, ali gre za razlog javnega reda, ni mogoče šteti, da tožeča stranka ne sme Splošnemu sodišču predlagati, naj v obravnavani zadevi ravna enako kot Sodišče v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).
- 65 Na tretjem mestu je treba spomniti, da načelo prepovedi navajanja novih tožbenih razlogov pozna izjemo, po kateri je take razloge mogoče navajati, če izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom, kot je določeno v členu 84 Poslovnika (glej točko 52 zgoraj).
- 66 V zvezi s tem je bilo razsojeno, da čeprav se sicer sodna praksa sodišča Unije, ki zgolj potrjuje pravni položaj, v katerem je tožeča stranka v času vložitve tožbe, dejansko ne more obravnavati kot nov element, zaradi katerega se sme navesti nov tožbeni razlog, pa je drugače takrat, kadar gre za sodno prakso, ki vsebuje nova pojasnila (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2018, Stavvytskyi/Svet, T-242/16, neobjavljena, EU:T:2018:166, točka 125 in navedena sodna praksa).
- 67 V obravnavani zadevi je, ko je tožeča stranka vložila to tožbo, obstajala sodna praksa Splošnega sodišča, po kateri na eni strani pristop iz sodbe z dne 16. oktobra 2014, LTTE/Svet (T-208/11 in T-508/11, EU:T:2014:885), ni prenosljiv v okvir omejevalnih ukrepov, ki jih je sprejel Svet glede na razmere v Ukrajini, na drugi strani pa bi morebitno neujemanje varstva temeljnih pravic v Ukrajini in Uniji lahko vplivalo na zakonitost teh ukrepov samo, če bi bila politična odločitev Sveta za podporo novi ukrajinski oblasti očitno napačna (glej v tem smislu sodbi z dne 7. julija 2017, Azarov/Svet, T-215/15, EU:T:2017:479, točke od 166 do 178, in z dne 8. novembra 2017, Klymenko/Svet, T-245/15, neobjavljena, v postopku pritožbe, EU:T:2017:792, točke od 218 do 232). Vendar je Sodišče s sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), navedeno sodbo Splošnega sodišča razveljavilo, kar je treba obravnavati kot pravni element, ki upravičuje navedbo novega tožbenega razloga ali trditve.
- 68 Iz navedenega sledi, da je trditve tožeče stranke na podlagi načel iz sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), kakor izhajajo iz točk od 40 do 47 zgoraj, dopustna.

69 Poleg tega je treba pojasniti, da je bila z vprašanjem iz točke 33 zgoraj spoštovana pravica strank do izjave. Iz sodne prakse namreč izhaja, da je treba takrat, kadar Splošno sodišče stranke določene zadeve pozove, naj se pisno opredelijo do posledic sodbe, izdane v drugi zadevi, šteti, da so se te stranke zavedale, da Splošno sodišče razmišlja o možnosti, da bi v zadevi, ki jo obravnava – celo po uradni dolžnosti – uporabilo rešitev iz navedene sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 4. decembra 2013, *Forgital Italy/Svet*, T-438/10, neobjavljena, EU:T:2013:648, točki 59 in 60).

Vsebinska presoja

70 Trditve tožeče stranke na podlagi sodbe z dne 19. decembra 2018, *Azarov/Svet* (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), so povzete v točki 48 zgoraj.

71 Svet trdi, da je – čeprav tega v obrazložitvi izpodbijanih aktov ni posebej navedel – vedel, da je bil v Ukrajini izveden sodni nadzor, kar naj bi bilo razvidno iz številnih dopisov UDT. Ti dopisi naj bi dejansko potrjevali obstoj več sodnih odločb v Ukrajini zoper tožečo stranko, na primer odredbe preiskovalnega sodnika okrožnega sodišča Pečersk v Kijevu o pridržanju zaradi privedbe pred sodišče. Spoštovanje pravice tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva v Ukrajini naj bi na primer dokazovalo tudi to – kar priznava tudi tožeča stranka – da so ji ukrajinski organi omogočili dostop do spisa v kazenskem postopku, na katerega se je Svet oprl pri ohranitvi zadevnih omejevalnih ukrepov.

72 Uvodoma je treba spomniti, da zoper tožečo stranko veljajo novi omejevalni ukrepi, ki so bili z izpodbijanima aktoma sprejeti na podlagi merila za uvrstitev iz člena 1(1) Sklepa 2014/119, kakor je bil pojasnjen v Sklepu 2015/143, in člena 3 Uredbe št. 208/2014, kakor je bil pojasnjen v Uredbi 2015/138 (glej točki 13 in 14 zgoraj). To merilo določa zamrznitev sredstev oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne med drugim za odtujitev javnih sredstev, vključno z osebami, proti katerim ukrajinske oblasti vodijo preiskavo.

73 Ni sporno, da se je Svet pri odločanju o ohranitvi imena tožeče stranke na seznamu oprl na dejstvo, da je bila tožeča stranka „oseba, zoper katero ukrajinski organi vodijo kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja“, ki je izkazano z dopisom UDT, katerega kopijo je tožeča stranka prejela (glej točko 26 zgoraj).

74 Ohranitev omejevalnih ukrepov proti tožeči stranki je torej temeljila – tako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 19. decembra 2018, *Azarov/Svet* (C-530/17 P, EU:C:2018:1031) – na odločitvi UDT o uvedbi in izvedbi postopka kazenske preiskave v zvezi s kaznivim dejanjem odtujitve ukrajinskih državnih sredstev.

75 Na prvem mestu pa je treba ugotoviti, da v obrazložitvi izpodbijanih aktov v zvezi s tožečo stranko (glej točki 16 in 28 zgoraj) ni niti najmanjše omembe tega, da je Svet preveril, ali so ukrajinski pravosodni organi spoštovali njeno pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva, in da je zato taka neobrazloženost prvi indic, da Svet ni izvedel takega preverjanja.

76 Na drugem mestu je treba navesti, da na podlagi nobene informacije v dopisu z dne 8. marca 2018 (glej točko 29 zgoraj) ni mogoče sklepati, da je Svet imel dokaze o tem, da so ukrajinski organi spoštovali zadevne pravice v kazenskem postopku proti tožeči stranki, še manj pa, da je Svet ta dejstva ocenil zaradi preverjanja, ali so ukrajinski pravosodni organi pri sprejetju odločitve o uvedbi in izvedbi kazenskega postopka v zvezi z odtujitvijo javnih sredstev ali premoženja s strani tožeče stranke navedene pravice zadostno spoštovali. Svet je namreč v navedenem dopisu – tako kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 19. decembra 2018, *Azarov/Svet* (C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 24) – v bistvu navedel samo to, da dopisi UDT, o katerih je bila tožeča stranka obveščena vnaprej (glej točko 26 zgoraj), dokazujejo, da se zoper zadnjenavedeno še naprej vodi kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali premoženja.

- 77 Na tretjem mestu je treba navesti, da je bil Svet dolžan preveriti spoštovanje pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva, ne glede na dokaze tožeče stranke o tem, da so v obravnavani zadevi na njen osebni položaj vplivale težave, ki jih je navedla v zvezi z delovanjem pravosodnega sistema v Ukrajini. Svet je v odgovoru na tožbo v bistvu navedel, da je domnevne kršitve ukrajinskih organov glede pravice tožeče stranke do obrambe mogoče uveljavljati samo pred sodišči te države.
- 78 Na četrtem mestu je treba spomniti, da je Svet v odgovoru na vprašanje glede sodbe z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), vsebinsko navedel samo trditve, povzete v točki 71 zgoraj.
- 79 V zvezi s tem je treba, prvič, ugotoviti, da Svet priznava, da v obrazložitvi izpodbijanih aktov ni obravnavano vprašanje spoštovanja pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva v zvezi z odločbo o uvedbi in izvedbi kazenskega postopka, ki je bila podlaga za uvrstitev imena tožeče stranke na seznam in njegovo ohranitev na njem.
- 80 Drugič, ugotoviti je treba, da Svet trdi, da je iz spisa v obravnavani zadevi jasno razvidno, da je bil v Ukrajini med kazensko preiskavo izveden sodni nadzor. Natančneje, po mnenju Sveta obstoj več sodnih odločb, sprejetih v okviru kazenskega postopka proti tožeči stranki, kaže na to, da je takrat, ko se je oprl na odločbo ukrajinskih organov, navedeno v dopisih UDT, na eni strani lahko preveril, ali sta bili ob njenem sprejetju spoštovani pravica do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva, na drugi strani pa se je prepričal, da sta bili navedeni pravici spoštovani ob sprejetju več sodnih odločb med navedenim kazenskim postopkom.
- 81 Vse sodne odločbe, na katere se sklicuje Svet, so torej v okviru kazenskega postopka, na katerem je temeljila uvrstitev imena tožeče stranke na seznam in njegova ohranitev na njem, zgolj stranske, ker so bodisi zaščitne bodisi postopkovne. S temi odločbami je gotovo mogoče podpreti trditve Sveta, da obstaja dovolj trdna dejanska podlaga, torej da se je v skladu z merilom za uvrstitev na seznam zoper tožečo stranko vodil kazenski postopek, med drugim v zvezi s kaznivim dejanjem odtujitve ukrajinskih državnih sredstev ali premoženja. Vendar take odločbe ontološko same po sebi ne morejo biti dokaz – kot trdi Svet – da sta bili ob sprejetju odločbe ukrajinskih pravosodnih organov o uvedbi in izvedbi navedenega kazenskega postopka, na kateri v bistvu temelji ohranitev omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko, spoštovani njena pravica do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.
- 82 Svet, na eni strani, nikakor ne more navesti niti enega elementa iz spisa postopka, po katerem je sprejel izpodbijana akta, iz katerega bi izhajalo, da je preučil odločbe ukrajinskih sodišč, ki jih zdaj navaja in iz katerih je lahko sklepal, da sta bili pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva vsebinsko spoštovani.
- 83 Na drugi strani pa Svet niti ne poskuša pojasniti, zakaj je na podlagi obstoja teh odločb mogoče sklepati, da je bilo zagotovljeno varstvo zadevnih pravic, čeprav je ta postopek – kot je tožeča stranka med drugim navedla v dopisu Svetu z dne 26. januarja 2018 – ki poteka od marca 2014, še vedno v fazi predhodne preiskave in ni bil predložen ukrajinskemu sodišču v meritorno odločanje, ampak kvečjemu zaradi procesnih vprašanj.
- 84 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 6(1) EKČP določa, da ima vsakdo pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ali o kakršnih koli kazenskih obtožbah zoper njega pravično in javno ter v razumnem roku odloča neodvisno in nepristransko z zakonom ustanovljeno sodišče. Ta pravica je povezana z načelom učinkovitega sodnega varstva, ki je sicer določeno v členu 47 Listine o temeljnih pravicah (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisija, C-385/07 P, EU:C:2009:456, točki 177 in 179).

- 85 Poleg tega je Evropsko sodišče za človekove pravice že opozorilo, da je kršitev tega načela mogoče ugotoviti zlasti takrat, kadar je v preiskovalni fazi kazenskega postopka več obdobj nedejavnosti, ki jih je mogoče pripisati pristojnim preiskovalnim organom (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 6. januarja 2004, Rouille proti Franciji, CE:ECHR:2004:0106JUD 005026899, točke od 29 do 31; z dne 27. septembra 2007, Reiner in drugi proti Romuniji, CE:ECHR:2007:0927JUD 000150502, točke od 57 do 59, in z dne 12. januarja 2012, Boissenko proti Ukrajini, CE:ECHR:2012:0112JUD 002572502, točke od 58 do 62).
- 86 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da mora Svet, kadar omejevalni ukrepi proti določeni osebi veljajo že več let, in to še vedno zaradi istega kazenskega postopka, ki ga vodi UDT, podrobneje obravnavati vprašanje, ali so morda ukrajinski organi kršili temeljne pravice te osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 2019, Stavvtskyi/Svet, T-290/17, EU:T:2019:37, točka 132).
- 87 Zato bi moral Svet v obravnavani zadevi navesti vsaj razloge, zaradi katerih je kljub trditvam tožeče stranke iz točke 83 zgoraj lahko menil, da je bila njena pravica do učinkovitega sodnega varstva pri ukrajinskem pravosodnem organu – ki je seveda temeljna pravica – spoštovana glede vprašanja, ali je bila njena zadeva obravnavana v razumnem času.
- 88 Tretjič, glede navedbe Sveta, da je tožeča stranka priznala, da ji je bil 21. aprila 2017 omogočen dostop do spisa UDT o njej, je treba ugotoviti, da je to nujen a vsekakor ne zadosten pogoj za oceno, da sta bili pravici tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva spoštovani.
- 89 Zato ni mogoče sklepati, da je Svet na podlagi informacij, ki jih je imel ob sprejetju izpodbijanih aktov, lahko preveril, ali sta bili ob sprejetju odločbe ukrajinskega pravosodnega organa, ki je v bistvu podlaga za ohranitev omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko, navedeni pravici spoštovani.
- 90 Sicer pa je treba v zvezi s tem ugotoviti tudi – kot je bilo pojasnjeno v sodbi z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet (C-530/17 P, EU:C:2018:1031) – da sodne prakse Sodišča, v skladu s katero Svetu ali Splošnemu sodišču med drugim v zvezi s sprejetjem odločitve o zamrznitvi sredstev, kakršen je ta v zvezi s tožečo stranko, ni treba preveriti utemeljenosti preiskav, ki se v Ukrajini vodijo zoper osebo, na katero se nanašajo ti ukrepi, ampak izključno odločitve o zamrznitvi sredstev glede na dokument ali dokumente, na katerih ta odločitev temelji (glej v tem smislu sodbe z dne 5. marca 2015, Ezz in drugi/Svet, C-220/14 P, EU:C:2015:147, točka 77; z dne 19. oktobra 2017, Yanukovych/Svet, C-599/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:785, točka 69, in z dne 19. oktobra 2017, Yanukovych/Svet, C-598/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:786, točka 72), ni mogoče razlagati tako, da Svet ni dolžan preveriti, ali sta bili ob sprejetju odločbe tretje države, na podlagi katere namerava sprejeti omejevalne ukrepe, spoštovani pravica do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 91 Glede na zgornje ugotovitve ni dokazano, da je Svet pred sprejetjem izpodbijanih aktov preveril, ali so ukrajinski pravosodni organi spoštovali pravico tožeče stranke do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva.
- 92 V teh okoliščinah je treba izpodbijana akta v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, razglasiti za nična, ne da bi bilo treba preizkusiti druge tožbene razloge in trditve tožeče stranke.
- 93 V zvezi s podrednim predlogom Sveta (glej točko 36, tretja alineja, zgoraj), ki se v bistvu nanaša na ohranitev učinkov Sklepa 2018/333 do izteka roka za pritožbo, če bi bila pritožba vložena, pa do odločitve o njej, zadošča ugotovitev, da je Sklep 2018/333 učinkoval samo do 6. marca 2019. Če bi bil torej s to sodbo razglašen za ničn, to ne bi vplivalo na obdobje po navedenem datumu, zato o vprašanju ohranitve učinkov tega sklepa ni treba odločati (glej v tem smislu sodbo z dne 6. junija 2018, Arbuzov/Svet, T-258/17, EU:T:2018:331, točka 107 in navedena sodna praksa).

Stroški

- ⁹⁴ V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Sveta (SZVP) 2018/333 z dne 5. marca 2018 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2018/326 z dne 5. marca 2018 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini se razglasita za nična v delu, v katerem je bilo ime Oleksandra Viktorovycha Klymenka ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere se uporabljajo ti omejevalni ukrepi.**
- 2. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.**

Berardis

Spielmann

Csehi

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 11. julija 2019.

Podpisi